ΑΚΡΟΠΟΛΙΣ

ΤΑ ΓΡΑΦΕΙΑ ΤΗΣ «ΑΚΡΟΠΟΛΕΩΣ» ΕΝ ΠΕΙΡΑΙΕΙ ΕΝ ΤΗ ΣΤΟΑ ΡΙΖΑΡΙ

ΣΥΝΔΡΟΜ�αΙ Ἀθηνῶν-Ἐπαρχιῶν

Ἐτησία . . .	Δρ. 18—
Ἑξαμηνιαία . . .	» 1.50
Τρίμηνος . . .	» 9.—
Τρίμηνος . . .	» 4.50

Ἑξάμηνον καὶ τρίμηνον ἀναλόγως
Διὰ τοὺς δημοδιδασκάλους
ποῦ ἐσωτερικοῦ ἐτησία Δρ. 12.—

Ὁλόκληρα αἴτησις πρὸς ἐγγραφὴν λαμβάνεται ὑπ' ὄψιν ἄνευ προπληρωμῆς τῆς συνδρομῆς.

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ Ἐξωτερικοῦ
Ἐτησία . . . » 40.—

Πᾶν ἔμβασμα πρέπει νὰ ἀποστέλ-λεται πρὸς τὸν ἰδιοκτήτην
κ. Β. ΓΑΒΡΙΗΛΙΔΗΝ

ΛΑΚΩΝΙΚΑ

—ΝΑ ΜΕΤΑΚΑΛΕΣΩΜΕΝ

Ὁ κόσμος, ποῦ παρακολουθεῖ μὲ ἀγωνίαν τὴν ἐξέλιξιν τῆς ἀσθενείας τοῦ Βασιλέως, ἄυσηρὸς ἐὰν καὶ ἐν ἀγνοίᾳ τῶν ἰατρῶν. Δὲν ἔχομεν κρίνει λόγον νὰ λησμονήσωμεν τὰ διδάγματα τῆς πείρας, ἡ ὁποία λέγει ὅτι ὁ λαός, ὅν εἶνε ἄκρως φιλοβάσιλικὸς ὁσάκις εἰρίσκεται πρὸ οἰουδήποτε ἐυσταρέστου γεγονότος. Ἀλλὰ τὴν ἀγωνίαν τοῦ λαοῦ θὰ τὴν ὑγείαν τοῦ Βασιλέως του πρέπει νὰ τὴν σεβόμεθα. Καὶ ὅν τὴν σεβόμεθα πρέπει νὰ ἐκανοποιήσωμεν τὴν ἀξίωσίν του. Νὰ μετακαλέσωμεν τοὺς καλλιτέρους Εὐρωπαίους ἰατρούς — ἔστω καὶ ἐὰν ἀπρόκειται μόνον νὰ καθησυχάσωμεν τὸν λαὸν διὰ τοῦ μέσου τούτου.

— ΕΠΡΟΤΙΜΟΥΣΑΜΕΝ ΤΗΝ ΥΓΕΙΑΝ ΤΟΥ

Κατὰ τὰς πρώτας ἡμέρας τῆς ἀσθενείας τοῦ Βασιλέως ὑπῆρξαν καὶ οἱ ἀνέφροι ποῦ ἰσχυρίζονταν· Εἶνε πολιτικὴ ἀσθένεια. Οἱ ἐλάσσονες ὑποθέτουν ὅτι θὰ ἔνλαυσαν τὴν πικρίᾳ. Ἐπροτιμήσαμεν ὅμως τὴν ὑγείαν τοῦ Βασιλέως μας παρὰ τὰ κρυφοβέλια ἐλπίδας των.

— ΟΧΙ ΚΟΙΝΟΙ ΤΑΡΑΞΙΜ

Οἱ ἥρωες τῶν σκηνῶν τῆς Θεσσαλονίκης, τὰς ὁποίας μᾶς κατέγραψεν ὁ τηλεγράφος, δὲν νομίζομεν ὅτι πρέπει νὰ τιμῶνται ἐκ μέρους μας κατὰ τρόπον. Εἰς τὴν Θεσσαλονίκην, ἡ ὁποία ἐπὶ πρώτην φορὰν μετέχει τῶν ἐλλογῶν ὡς τμῆμα τοῦ Ἑλληνικοῦ Βασιλείου, οἱ περίφημοι ἥρωες ἔπεσαν τέτοε δὲν θὰ ἔπρεπε οὔτε γ' ἀνοίξῃ αὐτὴ ἡ συζήτησις.

Εὐτυχῶς ὅμως ἤνοιξε καὶ ἐπρωχώρησε καὶ περιμένομεν τὰ ἀποτελέσματα.

ΦΩΤΟΣ ΓΙΟΦΓΑΝΗΣ

Υ. Γ. Στὴν σύζήτησιν αὐτὴν ἀνακατέθηκε καὶ τὸ ζήτημα τῶν γερντοκορῶν βιβλιοκαλεσσῶν ποῦ ἠθέλησαν ν' ἀποκλείσουν τὰς πανδεκαένας συναδέλφους των ἀπὸ τὴν ὑπηρεσίαν. Εὐτυχῶς ὅμως ὁ κ. Γεωργιός ἐξήνωσεν ὅτι ἡ Κυβέρνησις δὲν ἐσκόφθη τέτοιο πρᾶγμα. Ἔπει ὅλος ὁ θόρυβος ἀπατε δυείτε ἀπὸ τὰ τελευταῖα ἔνεκα τῶν γερντοκορῶν.

Φ. Γ.

ΑΘΗΝΑ ΤΑ ΚΑΙ ΣΚΗΝΑΙ

Η ΑΝΑΣΤΑΤΩΣΙΣ

Μέσα στὴν ἀποβραδυνὴ ἡσυχία, ἡ καμπάνες τῆς συνοικιακῆς ἐκκλησίας, ἀκούστηκαν νὰ χτυποῦν γλήγορα, δυνατὰ, θιαστὰ καὶ, σκορπίσαι μὲ τοὺς ἤχους των, τοὺς ἀρωμοὺς καὶ σεισμικοὺς τὸ μηνυμα κόπτεται πυρκαϊᾶς ἢ κάποιου μεγάλου κακοῦ.

Οἱ ἄνθρωποι ποῦ ἀκόθλτα στὸ κοντινὸ καφενεῖο, τινάχθηκαν ἀπάνω παρότηρων τὸ ἠχοτρόπιγμα, κλώτσησαν τὴν πολιτικὴ συζήτησι καὶ βρέθηκαν ἔξω στὸ δρόμο.

Ταὐτόχρονα παράθυρα, πόρτες, σκάλες ἀνοίξαν, τρυπωμένες γυναικοῦλες παρουσιάστηκαν μερικὰ πρισμένα μάτια ἀπὸ τὸν ὕπνο ποῦ μόλις πρόκλεψε νὰ πάρουν. ἐσκαζόν ἀλλήλους τὸ ἀτόμον νὰ ὑπερμονῆθ ἡ κατοίκοι κόρτοι τὰς πονοσοῦλας καὶ μὲ πολὺ οἰκεκαὴν περιβολὴν ἔξεζεν τὴν ἀτόμον νὰ ὑπερμονῆθ τὸ κινδυνεῦον των σπίτι, παράστατ' τὴν, καὶ μερικὴ ἀριθμὸς ἀπὸ μαγκακὰ παίζοντα στὸ δρόμο δάλθηκαν σὲ θεθοκωτικὸ τρέξιμο ἀπὸ κάθε μερτὰ καὶ τάρχεζν τὸν κόσμο ἀπὸ τὰ στοιχήματά των καὶ μὲ ἀεὶ φωνές.

Ἀπὸ ἕνα σπίτι ἀκούστηκαν δύο πυροβολισμοί, καὶ ὕστερα ἕνας ἄλλος πειὸ ἀπομακρυσμένος.

Αἱ σφυρίχτρες τῶν χωροφυλάκων συμβόλοσαν τὸν ἀέρα μὲ τὰς μυστερὲς τῶν φωνές.

Ὅλη ἡ συνοικία σὶ πέντε λεπτὰ εἶχε γίνει ἀνάστασις.

Παρέκει παρέκει μαζευμένοι ἔξω ἀπὸ τὰς πόρτες τῶν σπιτιῶν, μπρὸς στὰ παζεδρόμια σκζητῶν, ἐρωτῶν καὶ ἀγωνιῶν. Ἀπεστολμένοι ἐφεύγων καὶ ἢ ἔρχονν νὰ ἔρθουν ἢ γυρίζουν σέρνοντας τὰς πειὸ ἀρμαλιτικὰς ἀλλὰ καὶ πειὸ ἀλληλοσυγκρουσμένες εἰδήσεις.

Τρεῖς οἱ σκοτωμένοι καὶ δύο λαβωμένοι.

— Τσάκωσε τὴ γυναῖκα του μὲ τὸν ἀγωγιατικὸ τῆς, καὶ τοὺς ἄφησε στὸν τόπο καὶ τοὺς ἔφυ.

Ἄλλος διάγγελος παρουσιάζεται σὲ λόγο.

Ἡ ἀνωνόμονος καὶ περίεργη συνάθροισις ἐρωτᾶ.

— Πόσοι εἶνε οἱ σκοτωμένοι;

— Ἀκοῦθκαν πολλοί ;

— Τὸν τσάκωσαν τὸν κακοῦργο;

Ὁ διάγγελος ὅμως ἀπαντᾶ κάποιω ἀλλοιωτικα.

— Δὲν ἔχει σκοτωμένους καὶ λαβωμένους. Κλέφτες μπήκανε στοῦ κυρίου Μπαχλαδῆ τοῦ ζαχαροπλάστη τὸ σπίτι καὶ τοὺ κόνανε ὅλα «γῆς Μαρίαμ».

Μὲ γυναικοῦλα ὀνᾶζει μιὰ σωνή.

— Μπᾶ τὴν κυθερὴ τὸν ἄνθρωπο. Μὲ εἶνε νὰ λυπᾶσαι κανεὶς περισσότερο τὴν γυναῖκα του, τὴν κυρὰ Μπαχλαδῆ.

Στὸ ἀπέναντι πεζοδρόμι ἡ κίνησις καὶ ἡ συνάθροισις εἶνε πειὸ ζωηρὰ ἀκόμη.

Δυὸ τρεῖς ἄντρες ἐγείνων ἀπὸ τῆς αὐλῆς ἐφεκκοῦφωτοι, μὲ ἀγριεμένα τὰ μου σάκκια καὶ τραβοῦνε πρὸς τὰ κάτω.

Ἡ γυναῖκες φωνάζουν.

— Γιὰ ἀγκοὰ τὸν Θεοῦ. Ἔλα μέσα Σπῦρό μου, μὴ μᾶς ἔρῃ κακμιὰ φουρτοῦνα.

— Δὲν ἔχεις παιδιὰ καὶ γυναῖκα νὰ λυπῆθῆς;

Οἱ ἄνδρες ὅμως κατεβαίνουν ἀρειμάνοι καὶ πολλοντρωμένοι. Μὲ θεσπονὴς ἐξαιρετικὸ γενναῖο, τρεβιέται καὶ αὐτὴ ἀπὸ τὸ παζεδρόμι, ἀλλὰ τὴ σπαστὴ τὸ σεγκρίνλιμα τῆς μετέρας.

— Μωρὲ Ἐρμοῦλα, θεσπεσιωμένε, σμαλεῦθου κοντὰ μου.

❋

Αἱ φωνοὶ, ἡ ταραχὴ, τὸ πανδεμόνιον, ἡ ἀγωνία, ἡ περιέργεια τοῦ κόσμου, γρρρ θορυβοῦνται. σπαρζόνται, μαλλιοτραβιοῦνται. Ἕνα ἀτμλὸ σπίτι μὲ τρία κατώματα, εἶνε περικυκλωμένο ἀπὸ κόσμο καὶ στὴν πόρτα του ἀλλόγυνα δύο χωροφύλακες. Ἀπὸ μακρόνοντας τὸν κόσμο.

Γύρω ἡ συζήτησις τσακίζεται σὲ γίλια κομμάτια καὶ σκωνόνται σὲ ὁλόκληρη ὀχλο ἐστί.

Κονεὶς ἀκρίτσο δὲν ξέυρει. τί συμβαίνει, κονεὶς δὲν μπορεῖ νὰ μάθῃ ἀκριβῶς.

— Τσακώθκαν τὸ ἀντρόγυνο καὶ φοβᾶστε πῶς θὰ τὴ σκοτώσῃ, λέγει ὁ ἕνας.

— Μᾶλλαστε τὸ μαλαμματικὸ δὲν ἀμῆτσνα οἱ γυναῖκοῦλες, ἄνοι ὁ ἄλλος τὴν ἐξέτρεψε, λέγει παρακάτω.

— Ἔπεσε φωτιὰ τὸ ἀπάνω κάτωμα καὶ τώρα θὰ πιάῃ καὶ τὸ κοντινὸ σπίτι.

— Σκάτωσε τὸ γκαμμὶ τοῦ καὶ τὴν ἔβαρρῆ τὸ κακὸ σκοτώθκανε καὶ αὐτός.

Οἱ φρουλοτοῦμενοι καὶ νοιμιῆζρονες ποῦ λέγει διαρκτρτοντοι, σωνόζων, ἐλεεινολογοῦν τὸ Ρωμάτικο.

— Δὲν εἶνε ἀσυβλεία ἐδῶ στὴν Ἑλλάδα.

— Μὰ τὶ κανεὶ κάτι ἢ πρωιμόμενη, ἢ ἀντλία μας κὶ ἀκόμα νὰ φανῆ. Ὁρίστε θὰ κάῃ ἀλλάκια τεφρόνονε.

Πρωμπαστὰ ἀπὸ τὴν κατωνδέκον κάστιου σπιτιοῦ φαίνεται νὰ ἀνεβαίνῃ κάποιο ἐλαφρὸ κομμάτιμα καπνοῦ.

Ἐκείνη τὴ στιγμὴ ἕνα παράθυρο ἀνοίγεται καὶ κάποιο κεφαλὶ κυτταζει πρὸς τὰ κάτω μὲ ἐκπλαγὴ καὶ περίεργεια.

Ἀπὸ τὸ μέρος τοῦ συγκεντρωμένου πλήθους, φωνοζόνυσε.

— Νὰ ὁ κακοῦργος.

— Ὁρίστε, ὁ δολοφόνος... Τσακώστε τον..

— Οἱ λωποδύτες. Οἱ λωποδύτες. Τὸ νοῦ σας, θὰ πηδήσουνε ἀπὸ τὴ στέγη.

Οἱ χωροφύλακες τοῦ ἔγουνε κατὰ δεκάδας συγκεντρωθῆ, βαθίζουν θιαστικὰ, σπρῶχνουν τὸ πλῆθος κυττάζουν μὲ θλοσερὸ ἐλέμμα. Εἶνε γεμάτοι φωτιὰ καὶ κεραυνούς.

Ἔρχεται ἡ εἴδησις ὅτι μιὰ θεσπονίς—ἴσως ἡ προαναφερθεῖσα Ἐρμοῦλα—εὑρίσκομένη μεταξὺ τοῦ πλήθους, ἐλιποθύμησε.

Νέα ταραχὴ. Ἄλλα τρεχάματα καὶ φωνοί.

— Λίγη ἀμμωνία.

— Λνοίξτε νὰ πάρῃ ἀέρα τὸ κορίτσι.

— Ποῦ εἶνε τὸ πειὸ κοντὰ ἀνοιχτὸ φαρμακεῖον ;

—Τρέξτε λοιπόν....

— Ἄνθρωποι χάνεται....

Ἕνας ὑποδεκανεὺς σαλπιγκτὴς, φαίνεται ἐρχόμενος θιαστικὰ ἀπὸ τὸ θιαστούρμα τοῦ δρόμου.

Σχίζει ζωηρὰ τὸ πλῆθος, κυττᾶζει δεξιὰ καὶ ἀριστερὰ καὶ λέγει.

— Ἡ εἴδησις ἐδῶ....

Σιγὰ-σιγὰ ὅμως τὰ πράγματα ἀρχίζουν νὰ διασαφηνίζωνται νὰ ξεκαθαρίζουν, νὰ παίρνουν μιὰ ὡρισμένη πληροφορία.

Ἀρίστεται πληροφορία στὴν ἀρχὴ, καὶ κατόπιν πειὰ θετικὰ κυκλοφορῶν ἀπὸ δῶ καὶ ἀπὸ κεῖ.

— Φαίνεται πῶς δὲν ἔγασε φονικό.

— Μάλιστα γιὰ λωποδύτες πρόκειται.

—Ἔνα τζάκι ἄνοιξε, τὸνσωσαν ἀμέσως

Τὰ πράγματα ἀκόμη ξεκαθαρίζουν.

Μερικοὶ τόρα μιλοῦνε μὲ ὄρος καλὸς πληροφορημένοι καὶ γελοῦν.

—Βρὲ παιδιὰ, λέγει ἕνας μὲ περιφρονητικὸν τόνο.. Νὰ, παιὰ εἶνε ὅλη ἡ ἱστορία.

Στὸ σπίτι τοῦ κυρίου Μπαχλαδῆ, κάποια γάτα πέρασε ἀπ' τὸ μπουρὲ κοκὶ ἐσπασε μερικὰ γυαλικὰ. Μέσα στὸ σκοτάδι, ὁ κύριος ζαχαροπλάστης, ἀκούοντας τὸ θόρυβο νόμισε πῶς εἴγανε μπῆ λωποδύτες, ἔπιασε τὸ περίστροφο κὶ ἄρχισε νὰ ρίχνῃ... Ἡ γυναῖκα του λιγοθυμᾷ... Ἡ ὑπηρέτρια τρέχει στὸ ἀπὸ κάτω πάτωμα καὶ φωνάζει.

—Κυρὰ, κυρὰ, γιὰ ὄνομα τοῦ Θεοῦ. Σκρώνεται ὅλο τὸ σπίτι ἀπάνω.

Κάποιος ἀκούοντας τοὺς πυροβολισμοὺς τρέχει κὶ βαρᾷ τῆς κωμπάνας.

Ὁ σπιτονοικοκύρης, ἀκούοντας τοὺς πυροβολισμοὺς κὶ τὴς φωνὲς τῆς ὑπηρέτρισας ἀνεφρ, νερὸν τὸ πῆρε πῶς ἔπεσα στὸ σπίτι του φωτιὰ κὶ πάει γιὰ νὰ εἰδοποιήσῃ τὸν πυροσβεστικὸ λόγο.....»

Ἀπὸ τοὺς μαζεμένους ποῦ κκουν. ἄλλοι γελοῦν. ἄλλοι κουνοῦν μὲ ἀπογοήτευσι τὸ κεφάλι του. ἄλλοι διατάζουν ἀκόμη νὰ πιστέψουν.

Ἀπὸ τὸ βάθος τοῦ δρόμου ἀκούονται δυνατὰ κουδουνίσματα καὶ ἕνα μεγάλο μάτι ἀπὸ φῶς, μεγαλώνει καὶ προχωρεῖ μὲ θεσπεσιμένη δύναμι.

Εἶνε ἡ πυροσβεστικὴ ἀντλία.

Ὁ κόσμος τραβιέται θιαστικὸς καὶ σπρώχνεται πρὸς τὰ ἐνὸ πεζοδρόμιο, τὰ μικρὰ μορτάκια, φ ωνάζουν.

—Ἡ Ἀγγλία, ἡ Ἀγγλία.

ΑΣΜΟΔΑΙΟΣ

ΤΟΠΟΘΕΤΗΣΕΙΣ
ΑΞΙΟΜΑΤΙΚΩΝ ΤΗΣ ΕΦΙΜΕΛΕΙΑΣ

Ἐποδεῖτοῦται οἱ κάτωθι ἀξιωματικοὶ ὡς ἑξῆς.

Διεύθυνσις Ἐπιμελητείας.— Συντάγματάρχης Ἐπιμελητείας Χρυσανθόπουλος Πλ. λοχαγὸς πεζικοῦ Ἀποστολόπουλος Θ. Λ' ὑποδιεύθυνσις. — Ἀντισυνταγματάρχης Ἐπιμελητείας Ἐλαχίστας Ἰωάν. ὑπολοχαγὸς πεζικοῦ Κατσαρέας Κωνστ.

Β' ὑποδιεύθυνσις.— Ἀντισυνταγματάρχης Ἐπιμελητείας Γιατράρδκος Κωνστ. λοχαγὸς πεζικοῦ Μανδέλης Ἰωάννης.

Ἰον τμῆμαον Ἐπιμελητείας.— Ταγματάρχης Ἐπιμελητείας Θεοτοκόπουλος Ἰωάννης.

Δον τμῆμαον Ἐπιμελητείας — Ταγματάρχης Ἐπιμελητείας Διαλεγάς Ἀναστ.

Δον τμῆμαον Ἐπιμελητείας.— Ταγματάρχης Ἐπιμελητείας Φωτεινὸς Σίμος.

Ἰον τμῆμαον Ἐπιμελητείας.— Ταγματάρχης Ἐπιμελητείας Ἀσπρόκκας Νικόλαος.

Δον τμῆμαον Ἐπιμελητείας.— Ταγματάρχης Ἐπιμελητείας Κουμέρος Δημ.

Ταμεῖον Ἑθνικῆς Ἀμύνης.— Ἀντισυνταγματάρχης Ἐπιμελ. Βενετσανόπουλος Ἀναστ.

Ἐπιμελητεία φρουρᾶς Ἀθηνῶν.— Ταγματάρχης Ἐπιμελητείας Καλμπάκος Ἰωαν. καὶ Χαριτόπουλος Γεώρ.

Ἐπιμελητεία φρουρᾶς Θεσσαλονίκης.— Ἀντισυνταγματάρχης Ἐπιμελ. Φωκάκπουλος ταγματάρχης Ἐπιμελ. Μάγκαρος Δημ.

Ἐπιμελητεία φρουρᾶς νήσων.— Σύνταγματάρχης Ἐπιμελ. Γεωργιάδης Ἐλ. ταγματάρχης Ἐπιμελ. Παπαδόπουλος Θεόξ.

Ἐπιμελητεία φρουρίου Θεσσαλονίκης.— Ἀντισυνταγματάρχης Ἐπιμελ. Κελκαλλέρος Βασ. ταγματάρχης Ἐπιμελ. Πετρίτης Γιωαν. ὑπολοχαγὸς πεζικοῦ Παπαϊωάννου Ἡσύλος.

Ἐπιμελ. φρουρίου Καβάλλας.— Ταγματάρχης Ἐπιμελ. Ἀβραμ Κωνστ. ταγμ. Ἐπιμ. Τριπόδης Ἐλ. λοχαγὸς πεζικοῦ Κορδαστίας Ἀνδρ.

Α' σῶμα στρατοῦ.— Ἀντισυνταγματάρχης Ἐπιμελ. Βενετσανόπουλος Ἀναστ. ταγματάρχης Ἐπιμελ. Μπαλλᾶς Ἀλέξ. λοχαγὸς πεζικοῦ Νασόπουλος Κωνστ.

Β' σῶμα στρατοῦ.— Ἀντισυνταγματάρχης Ἐπιμελητείας Σπανδωνής Ἰωάννης. ταγματ. Ἐπιμελ. Τσέτσιρας Ἀθαν. λοχαγὸς πεζικοῦ Πιεσσοτσάκος Τζαν νέτος.

Γ' σῶμα στρατοῦ.— Ταγματάρχης Ἐπιμελ. Μπαλᾶς Πέτρος. ταγμ. Ἐπιμελ. Μπάρδας Νικόλ., ὑπολοχαγὸς πεζικοῦ Μπαρδάης Κωνστ.

Δ' σῶμα στρατοῦ.— Ταγματάρχης Ἐπιμελ. Ἄρτας Νικ., ταγμ. Ἐπιμελ. Σπαμμάτας Ἀχιλλεὺς. ὑπολοχαγὸς πεζικοῦ Σμυρνάλης Κωνστ.

Ε' σῶμα στρατοῦ.— Ταγματάρχης Ἐπιμελ. Πάγκαλος Νικολ. ταγμ. Ἐπιμελ. Παραρχόπουλος Νικολ. ὑπολοχαγὸς πεζικοῦ Τριπολίτσας Βασίλ.

ΔΟΨΙΜΑΣ ΤΕ ΚΑΠΝΑ ΜΕΗ

ΑΠΟ ΤΗΝ ΖΩΗ ΤΩΝ ΑΘΗΝΩΝ

Κ. ΦΑΛΤΑΪΤΣ

ΈΑΛΛΟΣ ΚΟΣΜΟΣ,

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΠΕΜΠΤΟΝ

(Συνέχεια ἐκ τοῦ χθεσινοῦ)

Πραγματικὰ, ὕστερα ἀπὸ ξετύλιγμα μερικῶν ἀκόμη στενῶν ἐρομάκκων, βρέθηκαν σὲ ἕνα μεγάλο ἀνοιχτὸ μέρος. Ἤτανε μιὰ ἔκτασι ἀπὸ οἰκοπέδα, καθώς ἔβλεπαν τὰ ὁρόσημα ποῦ ἀσπρίζαν στὸ φῶς τοῦ φεγγαριοῦ.

— Σὰν νὰ βρισκόμαστε στὴ συνοικία τοῦ Σταθμοῦ τῆς Πελοποννήσου, ἔκανε ὁ Φιωρτέδης.

— Ναὶ γιατί σου, τοῦ ἀπάντησε ὁ ἄθλιος τοῦ. Ἀπὸ δῶ καὶ πέρα δὲν ἔγομε νὰ κάνομε πολὺ δρόμο. Εἶνε πίσω ἀπὸ κείνα κεῖ τὰ σπιτάκια, αὐτὴ ἡ γκιολιάκα ποῦ μπορεῖτε νὰ σβουμάνε φοῦρνος.

Ἐνῷ πραγματοῦν μὲ κάποια συγκίνησι πρὸς τὰ ἐκεῖ, ὁ φίλος τοῦ τους ἔβινε τὴς τελευταίες ὁδηγίες.

— Ἐπεῖς θὰ πρωτεύετε πῶς θὲ ἀρετοῦν ἀπ' αὐτὰ τὰ πράγματα. Δὲν πρέπει νὰ σᾶς περάσουνε γιὰ μαθητοφοβίτα. Γὶ' θὰ κάνω ὅτι σᾶς κανονισμοῦν γιὰ τὴ σᾶς συστήσω γιὰ χαριβίκιαδες μου φίλους.

— Ἀλλὰ νὰ τὶ ὀνόματα θὰ μᾶς συστήσῃ; τὸν ἀρότερα ἀνάμεσα ὁ φοιτητής. Ἐβέβαια ἔχει μὲ τὰ πραγματικὰ μας.

— Καλὰ τὰ λές. Αὐτὸ δὲν τοῦγα βέλκει σὲ σκέψι. Τὰ ὀνόματα σας δὲν τὰ πεῖτε μόνε μὲ τὴ βουλιαὶ μας. Μεῖς ἔλεε ἐδῶ γνωριζόμαστε μὲ παρατσούκλια, καὶ μ' αὐτὰ πρέπει νὰ γνωριστῆτε καὶ σεῖς.

Τὸ πρωτάκι τὸ κοῦκλο ἔνα τὸ τρεῖς φορὲς μὲ τὰ δάχτυλα, καὶ ὕστερα εἶπε.

—Ἔτσι νὰ χαίρομε ἐὶ τὸ ἀγκάπω. Ἤρα τὸ λοιπόν, Ἠσαὶς κύριε Φιωρτέδη, αὐτὸ ἤτανε καθὼς ἤρτασε καὶ σὰν καπνιμένος. Θὰ σᾶς λέγω Σπύρο τῆς Μασούρανας. Ὁ φίλος μας ὁ Πιόλος σᾶς ὀβνα ὁ Πιόλος ὁ Φιωντοῦκας... Καλὰ ἐ;

Ὁ φίλος, ἀνεξαρτήτως τῆς ἰδέας τοῦ, τοῦ εἶπαν ὅτι τὰ ἤβρα πολὺ καλὰ καὶ κὰ τὸλλιᾶν. Ἀπὸ τὴ στιγμὴ ἐκείνη δὲν ἔπρεπε νὰ λέγουνται ἀλλιωτιὰν.

Μπροστὰ στὴν πόρτα τοῦ χαμόσπιτου σταμάτησαν καὶ οἱ τρεῖς.

Ὁ Γιάννης Μπέτσουλας, προχώρησε μιὰ βῆμα καὶ χτύπησε τρεῖς φορὲς μὲ τὸ χέρι του.

Ὕστερα γυάνεψε ἄλλη μιά.

Σωρμένα ἀσχῆ βήματα ἀκουστήκανε νὰρχονται ἀπὸ τὴν αὐλή, καὶ ὅταν σταμάτησε τὴ φωνὴ, μιὰ βραχνὴ φωνὴ, ἤρθε ὡς τ' αὐτιά τους.

Ποιὸς εἶνε ἀπ' ἔξω ;

Ὁ γνωστὸς λαμπᾶς ἀπάντησε πρὶν πάῃ ἡ κόμη ἡ φωνή.

— Καλησπέρα, μπάρμπα Λιά.

Τί Θεὲ λυπημένος καὶ φοβῆς ποιὸς εἶνε ἀπ' ἔξω. Ποιρὲ δίλιος ἀπὸ μένα ;

Ἡ πόρτα ἀνοιξε κομμένοτα σκοτάδι.σὰ νηκα ἕνα ἀπαίσιοπρόσωπο τυλιγμένο σπὰ μαλλιὰ καὶ τὰ γένεια. Δυὸ γιαλίζοντα μὲ τὶς σκέπασαν μ' ἕνα γλυκὸ λουτρὸ θλίμματος, τοὺς δυὸ ἀπ' τοὺς νεοφερμένους.

Ὁ τρίτος ὅμως, ὁ Γιάννης ὁ Μπέτσολας, ἔβινε ἀρέσος καθησυχαστικὸς πλὴν φοροῦρες.

Ἀκμὰ μας τὰ παιδιὰ, μπάρμπα Λιά.

Σὰ μποῦμε μέσα θὰ τὰ γνωρίσῃς καλλίτερα.

— Ὁ γέρος, ὁ προσφωνούμενος μὲ τὸ ὄνομα τοῦ Μπάρμπα Λιά, ἄπλωσε μὲ ἀμπὰ στοῦνν τὸ χέρι του στοὺς δυὸ νεοφερμένους.

Τοὺς ἐσφίξε ζωηρὰ τὰ χέρια τους καὶ παρκάρίσε νὰ περάσουνε πρῶτοι.

Ἡ αὐλὴ ἀπὸ τὴν ὁποίαν τράβεξαν γιὰ νὰ φτάσουνε στὸ καλύβιτο σπίτι, ἤτανε ὁλόκληρη πλατεῖα, σκεπασμένη ἐδῶ κεῖ καὶ κεῖ, καὶ πλουσιάτατουσα πολλὲς ἀνωμαλίες.

Στὸ βάθος ἕνα χαμηλὸ μονορόφο σπίτι, μὲ τρεῖς πόρτες στὴ σειρὰ, καὶ κιλλιτὰ ὅλοτα νὰ σχηματίζῃ γωνία ἄλλο ἕνα δωμάτιο.

Ἀπὸ τὴς χαραμιὲς τῆς μεσαίας πόρτας ἔβγαινε ἕνα κόκκινο φῶς καὶ γτάνεζε μὲ τὴς γραμμοστὲς τοῦ λάμψεις τὸ ἔδαφος.

Φωνὰ τραγουδιστὰ καὶ ὁ ἦχος κάποιου μὲ χορδὲς ὀργάνου ἀκούοντο ἀργὰ καὶ ἀγκυλιές.

Ὁ γέρος ἔσπρωξε τὴν πόρτα.

Τὸ δωμάτιο τοῦ ὁποίου βρεθήκαν οἱ δυὸ φίλοι μὲ τὸν ἐδηγό τους, ἤτανε χαμηλὸ καὶ ἔχε πολὺ εὐρύχωρο. Ἀπὸ δυὸ πλευρὲς τοῦ πλατειὰ ὀρανὰ σταρωμένα μὲ κάποιες λιγοστὲς κουβέρτες, καὶ στὴν ἄλλη πλευρὰ ἕνας χαμηλὸς ξυλίνος πάγκος, μὲ λίγα σκοτεινὰ ἀπάνω, καὶ μερικὰ φυλτζάνια.

Κοντὰ ἕνα ἀπὸ τοῦθλα τζάκι ἔβειχνε τὴς ἀνομμένες του φωτιὲς καὶ ἀπάνω τὸ μεγάλο κεῖρινο μπρίκι τοῦ ζεστοῦ νεροῦ γιὰ τὸν καφρὲ, σκορποῦσε τὰ τραγοῦδι τοῦ κυχλλόμματος τοῦ. Στὴ μέση τοῦ δωματίου ἕνα μαγκαλὶ τετράγωνο φτιασμένο ἀπὸ σανίδια μαλστρομένα καὶ γυαλισμένες, ἔγουνε τρεγοῦμο μιὰ κοκκινοάλα, καὶ ἑφτὰ πεντὲ ἢ ἄτομα καθισμένα τριγύρω.

Μόλις οἱ τρεῖς νεοφερμένοι φάνηκαν στὸ ἀνοιγμα τοῦ δωματίου, ἐκείνοι ποῦ κὰ θρνταν τρόμο ἀπ' τὸ μαγκαλὶ, σηκώθηκαν ἀπανω χαιρέτεταν τὸν Γιάννη Μπέτσουλα, καὶ κοντᾶλαν τοὺς δυὸ φίλους μὲ περιέργεια ἀλλὰ χωρὶς ὑποψία.

— Εἶνε ἔτικα μας παιδιὰ καὶ τὰ δυό, τοὺς εἶπε ἐκείνος ποῦ ἀρχισε ἀπὸ τὴν ἴδια στιγμὴ, τὰ χαιρετισμάτια. Οἱ δυὸ φίλοι ἀκουν ἀν κάτι ὀνόματα γνωστὰ, περίεργα, ἐντελῶς ἀλλιωτικὰ ἀπὸ τὰ συνηθισμένα.

Μέσα στ' αὐτιὰ τους κατρακυλοῦσαν τὰ ἐπίθετα «Κουστοπαντάκης Ρούμπκας, Μπουρδοῦτας, καὶ παρόμοια, κακόφωνα καὶ θρησκόλεξα.

Τὸ δωμάτιο ἤτανε γκρίζο ἀπ' τοὺς καπνοὺς, καὶ τὸ φῶς μιᾶς λάμπας τοῦ πετρελαίου ἀνακατεμένο μὲ τὸ φῶς ποῦ ἔφεγγαν τὰ κάρβουνα τοῦ μαγκαλιοῦ. Τὼρκανε σκοτεινὸ, μυστηριῶτες ἀπόκοσμο.

Αἱ σκιαὶ τῶν ἀνθρώπων. τῶν τραπεζιῶν, καὶ τῶν ἄλλων πραγμάτων, ἤσαν ἀποτυπωμένες καὶ σάλευαν σὰ γιγαντῶν φαντάσματα πάνω στοὺς τοίχους, τοὺς ζωγραφισμένους μὲ περιέργους εἰκόνες ἀνθρώπων. ἀνθρωποπαστάσεις λουλουδιῶν, φυτῶν, καραβιῶν καὶ γοργόνων.

(Ἀκολουθεῖ)

Διὰ νὰ ἴδῆτε τί θὰ φορέσουν
Στὴ Λουδοβίκο καὶ στὸ Παρίσι
τὸ καλοκαίρι,
δὲν ἔχετε παρὰ
νὰ μᾶς ἐπισκεφθῆτε
ΣΑΡΑΛΛΗΣ-ΤΣΟΚΟΠΟΥΛΟΣ

ΕΓΚΑΙΡΙΑ

Ἡ θαυμασιωτέρα λουσιὸν «Ἰντεάλ» εἰς τοῦ κ. Καραγιαδόγρ. Ἐδουάρδον Λό.

ΜΕΓΑ ΥΠΟΔΗΜΑΤΟΠΟΙΕΙΟΝ
ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ Δ. ΟΥΖΟΥΝΗ

Τέλειον Ἡπειρωτικὸ ὑποδημοποιεῖον ἐν ὅλῳ ἐπιστήμῃ ἀπὸ τῶν ἡμερῶν παραλλήλου τοῦ ὑποδηματοποιοῦ Θεσσαλονίκης, ἐπὶ τῆς διεθνοῦς τοῦ ἐν Μακεδονίᾳ κυκλοφόρου κ. Δ. ΟΥΖΟΥΝΗ. Ἔχει τὴ κατάστασι τοῦτο καθοκονεῖσται ἐπὶ παραγγελίᾳ καὶ τὰ ἐκάστου εἴδους ὑποδήματα τελευταίας μόδας ἀνδρῶν, παιδικῶν γυναικῶν τῶν ἄνω τὰ γόνατα καὶ τὰ σχήματα. Τὰ ὑποδήματα τοῦ κατωτέρου μέρους εἶνε τὰ μόνα, ἄτινα συν δένδουν τὴν κοιλιόγκρα καὶ ἀπαρέγκλιτα τὴν τῶν ἐπόρτης τῶν ἀγκιστρῶν. Μία δόκιμοτέρα ἀρκεῖ διὰ τὴ ἀπόδειξιν περὶ τούτου. 155

—Λάβετε—155.

ΣΤΡΑΤΙΩΤΙΚΗ ΕΝΩΣΙΣ

ΠΑΡΕΛΗΦΘΗΣΑΝ.
Ἡ 3η ἀποστολὴ τῶν θυμασίων πολιτικῶν κουστουμίων.
Ἡ πλουσιωτάτη συλλογὴ ἐκρινῶν καὶ χειμερινῶν στρατιωτικῶν τσοχῶν, ὡς καὶ τῶν πολυτελεσμένων λινῶν.
ΚΑΣΕΣ.—ΤΣΕΣΤΑ
Προσφέρει σταθερὰ τιμὰ καὶ ἐυθηνότατα.